

[Brusvang.]

men der foreligger jo allerede et bilagsmateriale, der foreligger procentsatser og beregninger af, hvad det vil komme til at koste. Og jeg vil ikke lægge skjul på, at vi hos centrum-demokraterne har haft store interne vanskeligheder ved at nå frem til enighed om, at gruppen skulle stemme for det.

En af de ting, vi må pege på, er, at man har villet være meget venlig over for den hellige ægtestand, og derfor har man altså prøvet på at tilgodese ægteskabernes interesse så langt, som det overhovedet kunne lade sig gøre. Men hvordan kan det lade sig gøre? Hvis man fastholder, at man på denne bundne opsparing vil have ca. 1.100 mill. kr. eller derover hjem og man ikke vil gå ned i dette provenu, ja, så kan det altså kun lade sig gøre ved at lade nogle andre betale, og det er det, man har gjort. Jeg må sige på mit partis vegne, at den belastning, man har lavet af de enlige, som ligger med skattepligtige indtægter fra 70.000 kr. op til 100.000 kr., er så kraftig, at den er vi til gengæld stærkt betænkelige ved. Men vi vil ikke overdramatisere dette punkt og er derfor gået med til det.

Erhvervene har gjort indsigelser. Ja men prøv engang at læse erhvervenes indsigelser igennem — dette er samtidig et svar til hr. Glistrup. Der er jo ikke tale om, at erhvervene ét eneste øjeblik antyder, at her er der noget, de kan putte i lommerne, så havde de nok heller ikke protesteret så voldsomt. Jeg kunne næsten sige, at erhvervenes protest imod dette jo netop er et bevis for, at det, vi har sagt om formålet her, er rigtigt, nemlig at pengene ikke er et tilskud til erhvervet, men at gpengene er et tilskud for at holde priserne nede. Derfor må jeg altså skarpt afvise den antydning, der lå fra hr. Glistrup om, at man kunne stikke disse penge i lommen.

Men altså, ser man på, hvad der egentlig er substansen i de protester, der foreligger fra erhvervene, er det jo snarere dette, at man siger: dette er ikke nok til virkelig at give kompensation, til virkelig at klare det problem, der hedder dyrtidsekspllosionen. Det er det, de protesterer imod, de siger: nok er der gjort sådan og sådan, foreslået sådan og sådan, men det er langtfra tilstrækkeligt.

Resultatet af centrum-demokraternes

bedømmelse af det foreliggende forlig er, at her er en løsning, men den er meget kortvarig. Ydelsen, der skal betales, bliver betalt i tiden fra den 1. marts 1974 til den 28. februar 1975, og en tilsvarende kortere periode vil den bundne opsparing have effekt; den har jo kun effekt i spørgsmålet om at dæmpe efterspørgselen i den periode, hvor den betales, og ikke så meget i den periode, hvor den er bunden.

Det vil sige, at den midlertidige løsning, der er lavet her, denne kortsigtede løsning, lægger ganske klart op til, at der må ske noget mere, og her kommer de forslag, som vi fra centrum-demokraterne har fremsat, netop ind i billedet. Jeg vil også her understrege, at det for os hos centrum-demokraterne har været en væsentlig del af vor begrundelse for at acceptere dette forlig, at vi ser, at dette forlig åbner mulighed for at gå videre og netop at gå videre i den retning, som vi har foreslået.

Jeg må måske ganske kort have lov til at nævne disse forslag her. Vi foreslår, at ekstra indtjening op til 10.000 kr. skal give skattefrihed for halvdelen af beløbet, såfremt den pågældende lønmodtager frivilligt vil binde dette i en vis periode. Det er noget af det, som kan få folk til at være villige til at yde en ekstra indsats, fordi de kan se, at de får lov til at beholde disse penge selv, og da det er gjort på frivillighedens basis, har det altså ikke den karakter af tvangsforanstaltning, som en bunden opsparing har.

Vi foreslår endvidere, at der gennemføres en momsforhøjelse på 5 pct., mod at der samtidig naturligvis sker en nedsættelse af trækprocenten.

Filosofien bag disse to ideer er den, at vi ser det som et formål, at mennesket i arbejdssituationen opmuntres mest muligt, hvorimod vi må erkende, at det er nødvendigt over for mennesket i forbrugssituationen at gøre det klart, at belære om, hvad det koster, når man forbruger en vare, at det ikke bare er varens umiddelbare produktionspris, men at det er den samfundsmæssige pris, der også må betales i form af skatter, for, at samfundet virkelig har fået sin del ind.

De sidste bemærkninger til dette lovforslag fra min side skal være, at jeg endnu en gang henviser til hensigtserklæringen i betænkningen, den, der handler om investere